

OSMUNDES, Dei gratia Astoricensis episcopus, IŒ, A habuerunt. Cumque iterum gens Saracenorum Hispani Boloniensi comitissæ, salutem in Christo.

Quoniam tua summa prudentia investigare, insuper invenire desiderat qualiter civitas Astorica reliquias tantas capillorum sanctæ Mariæ Dei Genitricis habuerit, et unde invenerit, sanctæ petitioni tuæ et investigationi piissime satagere, prout in sententiis librorum nostrorum invenimus, sub brevitate decrevimus. Invenimus namque quod, persecutione gentilium urgente, Hierosolymam septem discipuli, Torquatus et Iscius. cum cæteris quinque, Hispaniam navigarent, deferentes eas et alias quamplurimas usque Toletam pervenerunt. Rex vero Hispaniæ et omnis populus ejus honorifice susceperunt eas, et in magna reverentia læti eas, sicuti decebat,

Ad habuerunt. Cumque iterum gens Saracenorum Hispaniam perurgeret, episcopi et omnes viri religiosi ad nostras Alpes, videlicet Astoricenses, quæ ab Astorica habent nomen, confugere, et quidquid præcipuum ducebant, asportaverunt, et in civitate nostra Astorica atque Oveto omnia recondiderunt. Nos vero posteris sic eas habentes, et præcepto nostri regis, videlicet Adefonsi, non obviantes, misimus vobis de melioribus et dignioribus magnam partem, obsecrantes ut sitis memoratrix Astoricensis Ecclesiæ.

Ego vero Adefonsus rex hanc chartam vidi et legi, et quæcunque in ea scripta sunt, propria manu confirmavi.

GENEALOGIA COMITUM BULONIENSIVM

ED. L. C. BETHMANN.

(Ap. PERTZ, *Monumenta Germaniæ historica*, Script. tom. IX, pag. 299.)

Carolingicæ domus genealogia primis temporibus ultra Ansbertum non ascendit. Sed postquam regnum adepti sunt Carolingi, non defuerunt qui eos per Blithildem a Merovingis deducerent, scilicet ut legitimo hæreditatis jure possidere viderentur id quod revera per vim tantum atque assensu populi possidebant regnum. Hujusmodi sunt genealogiæ infra p. 296 et SS. II, 308 propositæ. Eorum vero qui, hac stirpe a regno Francorum dejecta, per Carolum ducem ex illa processerunt, genealogiam complures exhibent codices; qui quamvis multum inter se differant, ad unam tamen omnes reduci possunt

A. Formam primariam, anno fere 1096 conditam, quæ a Priamo usque ad Godefridum Bullonensem descendit. Eam continet

1) *codex Bruxellensis n. 9825 sæc. XII, olim Pamelii, tum soc. Jesu Brugensis, exhibens Roberti et Fulcheri Historias, descriptionem Terræ sanctæ, catalogos epp. Hieros., regum, paparum, descriptionem sanctuarii Lateranensis, miraculum in Saxonia, septem mir. mundi, genealogiam regum Francorum, carmen de Mahumeth, genealogiam nostram.*

2) *Vaticanus Christinæ n. 236 post Hildeberti epistolas genealogiam habet, quæ fortasse ejusdem generis est.*

B. Secundæ familiæ codices dicimus, qui eidem notitiam Quomodo disjunctum sit regnum Francorum a genealogia Karoli Magni subjecerunt; scilicet

1) *Marchianensis, jam Duacensis n. 858 s. XII, de quo. cf. Pertz Archiv. VIII, 430, eadem fere continens, quæ A1 et B4.*

2) *Bruxellensis n. 9857 s. XII, post Bedæ Chronicon.*

3) *Vaticanus Christinæ n. 596, s. XII, post catalogum pontificum.*

4) *Vaticanus Christinæ n. 712, membr., continens Roberti et Fulcheri Historias. R. descriptionem Terræ sanctæ, catalogos epp. Hieros., descriptionem sanctuarii Lateranensis, catalogum pontificum, hanc genealogiam, descriptionem sanctuarii Constantinopolitani, lamentum de Carolo Flandrensi.*

5) *Vaticanus Christ. n. 637 chartac. s. XVII, continens Einhardi Vitam Caroli, Vitam Ludowici, hanc genealogiam.*

6) *S. Medardi Suessionensis, multum interpolatus et ad a. 1241 deductus, quem edidit Dachery Spic. II, 493.*

C. Tertie familiæ est, qui a Carolo Calvo incipit et in Eustachio desinit codex S. Quintini, dein Pamelii, tum soc. Jesu Brugensis, jam Bruxellensis, a. 1227 per Petrum monachum exaratus, post Hugonem Floriacensem, cf. Pertz Archiv. VII, 531, ex quo eam ediderunt Miræus Dipl. Belg. I, 363. Le Roy Balduinus Avenensis p. 2. Butkens Trophées I, preuves 5.

D. Quartæ familiæ codices a Karolo Magno eam incipiunt et ad Balduinum sextum sive ad annum fere 1172 deducunt

1) *Aureavallensis, jam Luxemburgensis n. 22, de quo cf. Archiv. VIII, 593, continens Freculsum, Johannem de rege et septem sapientibus, Turpinum, genealogiam nostram.*

2) *Lobiensis quem edidit Martene Thes. III, 443 et inde Brial XIII, 585.*

3) *Parisiense sæculi XVII apographum inter Baluzianos arm. II, p. 1, n. 3.*

L. C. BETHMANN.

Hæc est genealogia regis Karoli, qui vocatus est Magnus, de cujus prosapia ortus est rex Godefridus ejusque frater rex Balduius ¹.

Priamus genuit Faramundum. Faramundus genuit Clodionem. Clodio quia sine filio fuit, successit ei in regno nepos ejus Merovecus. Merovecus genuit Hildricum. Hildricus genuit Clodoveum, quem sanctus Remigius baptizavit, et in baptisate mutato nomine vocatus est Ludovicus. Ludovicus genuit Lotharium et fratres ejus. Lotharius genuit Hilpericum et fratres ejus. Hilpericus genuit Lotharium magnum ex Fredegunde. Lotharius genuit Dagobertum et Blihildem sororem ejus ². Dagobertus genuit Clodoveum et Sigebertum. Clodoveus genuit Lotharium Hildricum et Theodericum. Theodericus genuit Clodoveum et Hildebertum. Hildebertus genuit Dagobertum juniorem. Dagobertus junior genuit Lotharium. Hic Lotharius septem etate mensium apud villam regiam que Kala dicitur, ad nutriendum committitur, et majores domus Ragemfridus atque Hilpericus regnum invadunt. Blihildis vero soror Dagoberti senioris genuit Arnoldum ex Ansberto illustri viro. Arnoldus genuit Arnulfum, post Metensem episcopum. Arnulphus dux, qui postea fuit episcopus, genuit Aystulfum Metensem episcopum et Qualehisum Clodulfum et Ansigisum. Ansigisus dux genuit Pipinum seniorem ex Begga filia Pipini majoris domus. Pipinus ³ senior et dux genuit Karolum Martellum. Karolus dux genuit Pipinum regem Parvum. Pipinus rex genuit Karolum Ma-

gnum regem ⁴. Karolus Magnus genuit Ludovicum Piissimum augustum. Ludovicus genuit Lotharium, Pipinum et Ludovicum ex Ermengarde, et Karolum Calvum ex Judith. Karolus ⁵ Calvus genuit Ludovicum, de quo dictum est qui nichil fecit, quia post mortem patris duobus ⁶ tantum annis vixit. Ludovicus filius Karoli ⁷ genuit Karolum Simplem et Karlemannum. Karolus vero Simplex ab Heriberto captus est. Qui Karolus ex Ogiva genuit Ludovicum. Ludovicus genuit Lotharium regem et Karolum ducem ex Gerberga. Lotharius rex genuit Ludovicum juvenem ⁸, et Karolus dux, frater Lotharii regis, genuit Ermengardem et Gerbergam. Ermengardis genuit Albertum (32) comitem de Namuco. Albertus genuit Albertum qui nunc est ⁹ (35), et fratrem ejus Henricum comitem de Durboio (34), Gerberga vero soror Ermengardis genuit (35) Henricum seniorem de Bursella. Henricus senior genuit (36) Lambertum comitem et Henricum fratrem ejus et Mathildem sororem eorum. Hanc Mathildem duxit uxorem comes Eustachius de Bolonia, et genuit ex ea duos filios, Eustachium et Lambertum. Eustachius vero accepit uxorem filiam Godefridi (37) ducis, Idam nomine, nobilem genere et moribus, et genuit ex ea tres filios, Eustachium ¹⁰ et Godefridum qui nunc est dux Lotharingiæ ¹¹ (38) et Balduinum ¹².

VARIÆ LECTIONES.

¹) ita A. B5. Hæc est prosapia, unde ortus est rex Karolus, qui vocatus est magnus B2. Incipit genealogia, de qua ortus est Carolus magnus rex Francorum et imperator Romanorum B6. ² sequentia usque ad Blihildis desunt B6. ³ multum interpolata leguntur in B6. ⁴ qui ad defendendas res ecclesiæ ab Adriano I. papa Romæ convocatus, jus et potestatem eligendi pontificis et ordinandi apostolicam sedem a supradicto papa et a 153 episcopis religiosis et abbatibus inibi ad concilium congregatis accepit; insuper dignitatem patriciatus ei concessit, archiepiscopos, episcopos per singulas provincias etiam ab eo investituram accipere definiit; et ut nisi a rege laudetur et investiatur, episcopus a nemine consecratur; et eum qui contra hoc decretum esset, anathematis vinculo innodavit. Postea vero a Leone III papa, successore prefati Adriani, Karolus rex unctus est in imperatorem in ecclesia beati Petri, die natalis Domini. qui addunt A. Ceterum hic incipiunt D, præcedentibus omissis. ⁵ hic incipit C. ⁶ ita B6. quatuor C. Ludov. q. n. f. q. quatuor tantum B7. Ludovicum Balbum qui duobus annis regnans interiit D2. Ludovicus Balbus D2. ⁷ ita correxi; f. Ludovici B1. 6. C. ⁸ i. Ludovicus juvenis rex obiit, et successit in regno avunculus ejus, scilicet Karolus dux, frater Lotharii. Sed impediante Hugone Chapet duce Francorum non fuit inunctus in regem; sed predictus Hugo ipsum predictum Carolum captum expulit a regno, sicut superius scriptum est. addit. B6. ⁹ ita B6 qui nunc mortuus est C. qui n. e. desunt B1. 3. D2. et f. e. H. c. d. D. desunt B6. et C. qui eorum loco habet: a quo procreati sunt quatuor filii. Fredericus prepositus sancti Lamberti, Godefridus, Henricus et Albricus. ¹⁰ comitem Bononiæ addit B1. ¹¹ ita B6. God. ducem nunc Loth. C. et fortasse B2. p. n. e. d. L. desunt A. B. D. ¹² reges Iherosolimæ addunt A. B1. 3. C. procul dubio in codice originario alia manu additum fuerat. Totum locum B6. ita habet: et genuit ex ea quatuor filios, Guillelmum, Godefridum, q. n. e. d. L. Balduinum et Eustachium. Godefridus vero et Balduinus fuerunt reges herosolimorum. Eustachius vero genuit filiam nomine Matildem, quam postea duxit in uxorem Stephanus rex Anglorum. — Posthæc B addunt: Qui vero voluerit agnoscere, quomodo disjunctum sit regnum Francorum a genealogia Karoli Magni, hinc poterit agnoscere, et cet. quæ brevissima, ad Gallicam tantum historiam faciunt. Atque B desinit in vocibus Ludovicum. Iste est de progenie Karoli Magni; B2. in Philippus genuit Ludovicum; B5. in: Philippus genuit Ludovicum, Ludovicus genuit Ludovicum, Ludovicus genuit Philippum, quibus alius adscripsit: Philippus genuit Ludovicum, Ludovicus genuit Ludovicum bonum, Ludovicus Philippum. B5. in: per eam Pictavos possedit omnemque Aquitaniam; B6. autem usque ad Dagobertus jam defuncti erant, anni 1241. — Horum omnium loco D. post Godefridum et Balduinum continuo pergunt ita, ut supra expressimus.

NOTÆ

(32) Alii Rathodum seu Robertum II hic inserunt tanquam filium Ermengardis atque patrem Alberti. Cum nostro facit genealogia Metensis.

(33) Tertius qui obiit c. 1105.

(34) Durbui, in duc. Luxemburg.

(35) De Lamberto Barbato, comite Lovaniensi,

qui obiit a 1015.

(36) Falsum. Henricus senior non pater fuit Lamberti atque Mathildis, sed frater.

(37) Quarti, seu Barbat, ducis Lotharingiæ.

(38) Obiit d. 18. Jul. 1100.

D addunt:

Eustachius, frater Balduini regis Jerusalem, duxit Mariam filiam regis Scotiæ, et genuit Mathildem. Mathildis nupta Stephano, filio Stephani Blesensis comitis, genuit Mariam abbatissam. Cumque defecissent in Bolonia legitimi heredes, Matheus filius Theoderici comitis Flandrensis, licet illicite, duxit abbatissam, et suscitavit semen hereditarium duas filias generando, et remisit eam ad locum suum. Al-

Abertus autem (39) de Namurco genuit Godefridum et Henricum comitem de Rupe (40), patrem Mathildis quæ genuit Jacobum Avesnensem (41). Godefridus autem frater ejus Henricum comitem Namurcensem, qui caruit liberis (42) et sororem ejus Alithiam (43), quæ nupta Hainoensi comiti Balduino (44), genuit Balduinum, qui duxit (45) Margaretam filiam Theoderici Flandrensis comitis, et genuit filium equivocum sibi ¹³ (46).

VARIÆ LECTIONES.

¹³ *Posthæc* *DA. 2. repetunt nomina sola* Karolus magnus. Ludovicus augustus— Maria abbatissa, prouti edidit *Martene* p. 1432. Quæ omisimus, quippe nullius prorsus pretii.

NOTÆ.

(39) Tertius.

(40) *La Roche, en Ardennes.*

(41) Occisum a. 1192.

(42) Masculis; filias enim habuit duas.

(43) Aliciam seu Adeliciam, Ade.eidem.

(44) Quarto.

(45) A. 1169.

(46) Balduinum VI, natum a. 1171.

APPENDIX ALTERA

MONUMENTA DE BELLO SACRO

IMPERATORIS CONSTANTINOPOLITANI

EPISTOLA

AD ROBERTUM FLANDRIÆ COMITEM ET OMNES CHRISTIANOS

Ut sibi contra paganos opem ferant.

(Anno 1095.)

[*Martene Thes. Anecd. 1, 267, ex mss. duobus, uno monasterii S. Albini, altero monasterii S. Ebrulfi.*]

(1) Domino et glorioso Flandrensi comiti ROBERTO et omnibus totius regni principibus, Christianæ fidei amatoribus, tam laicis quam clericis, imperator Constantinopolitanus, salutem et pacem in eodem Domino nostro Jesu Christo, et Patre ejus, ac Spiritu sancto.

O inelytissime comes, et maxime fidei consolator, notificare prudentiæ vestræ volo quantum sanctissimum imperium Christianorum Græcorum angustatur fortiter a Pincinaois (2) et Turcis quotidie, et deprædatur et acquiritur sine intermissione, et fiunt cædes diversæ, et inenarrabiles Christianorum in-

terfectiones et derisiones. Sed quia sunt multa mala, quæ agunt, et, ut diximus, inenarrabilia, de multis dicamus pauca, quæ tamen sunt auditu horribilia, et conturbant etiam ipsum aerem. Nam pueros et juvenes Christianorum circumcidunt super baptisteria Christianorum, et circumcisionis sanguinem in despectum Christi fundunt in eisdem baptisteriis, et desuper eos mingere compellunt, et deinceps in circuitu ecclesiæ eos violenter deducunt, et nomen et fidem sanctæ Trinitatis blasphemare compellunt. Illos vero nolentes ex diversis pœnis affligunt, et ad ultimum eos interficiunt. Nobiles vero matronas ac

(1) Scripta fuisse videtur anno 1095, quo Alexius ad Urbanum II concilium in Placentina civitate celebrantem legationem misit, ipsum, omnesque Christi fideles suppliciter imploravit, ut aliquod auxilium sibi contra paganos pro defensione sanctæ Ecclesiæ con-

ferrent, quam pagani jam in illis partibus deleverant, qui partes illas usque ad muros urbis Constantinopolitanæ civitatis obtinuerant, inquit Bartholdus Constantiensis.

(2) Al., Pincinatis.